

யிலைக் கபாலீசர்
ட்டை மணி மாலை.

இஃது,

கார்டன் ஓட்டாபுண்டு சம்பனி
கப்பல்துபாசி

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ

த - திருமலை முதலியாரவர்கள்

கேட்டுக்கொண்டதன்பேரில்

திருமூலாமரபிலைமுந்தருளிய

சதாசிவப்ரம்மேந்திர யோகிஸ்வரர்

மாணக்காரன

தேனும் பேட்டை

ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ

சுப்பராயமுதலியாரவர்களால்

இயற்றி

சென்னை:

கலாநாகர அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1883.

1961-1962 Mib. I
M83

உ
திருமயிலைக் கபாலீசர்
இரட்டை மணிமாலை.

காப்பு.

வெண்பா:

மண்ணற் கிறகு கதலிபலாக் காணன்னுஞ்
மண்ணமும் மயிலை நம்பன்மிசை - சொன்னயமாய்
ஓது மிரட்டை மணி மாலை யுகந்துணைக்க
மாதன் கரிமுகன்னு னாடு.

வெண்பா.

கெட கிறகு கூன்பிழையுங் கொன்றையொடு கூவிளமு
மும்மணி யுந்தரிக்கு மண்ணகை மிக்கபுகழ்
கொண்டிருந் நன்மயிலைக் கோமானே துன்பகற்றி
கொண்டொழும் பொருபதந்தர தா (க)

கவித்துறை.

ஆள்வா வித்தை யகங்கரத் கோடைம் புலனகற்றி
கோள்பே முங் கண்ணியர் மாமருகீக்கி சூழறலிக்
கோள்பேக்கி யேக வருவெளி யருக குறிகுணமற
கவையிது தி சொன்னே மயிலை யருமருந்தே. (உ)

தருமயிலைக்கபாலீசர்

வெண்டார்.

கருத்தே பவப்பிணிக்கு மாற்றி ஞானக்
கரும்பே கருணைபொழி கண்ணே விரும்பும்
அடியார்க் கருண்முழில் யானந்த வாழ்வே
கொடியேனைக் காத்தாள் குறித்து.

நலித்துறை.

குறிகுண லோகீசர் காசப் பகைகெடக் நுற்றம
அறிவறி யாமையகன்றிட வேரொமொழி யன்புட
சிறிய குரைத்தகண் டானந்த ஶாரிசீப சிக்குமாரு
நெறியுட னிற்க வுருள்பாய் மயிற் றிகழ்தென் னமே. (ச)

வெண்டார்.

நினைவமே தென்மயிலைத் தேவே செழுஞ்சுடரோ
நெய்யுடன் விசையகன்ற பொக்கியே - ஐயமற
தஞ்செழுத்தி னுண்மை புளித்தறிவா மின்புகம்
நஞ்செமென்றீர் கா ஶாரி தம்

கடாத்துறை.

தகியிது வேழையன் தற்போத நீக்கித் தனையாய்
பதியிற் றுண்டற வெகாந்த மோனப் பரவெ ரியிவ
கதுகாடடி வைய ஶானென் றோதிக் கருணசெய்
நிதியே மயிலைப் புகிவாழ் கிடுமெங்க ளின் னமே

பை மணிமலை.

டு

வெள்ளபா.

மலழகற்று மாமியிலை எழுநீர் மணியே
பைகற்றி யான்டருளஞ் சத்தே - பல்லிட
பாகசீயில் நீழாமல் தன்னெஞ்சே ஓய்யுநெறி
நாதனே ஊட்டியருள் நன்கு.

(எ)

கலித்துறை.

சேரித்தறி பாரெஞ்சு மேநஞ் சுந்தரப்பைத்
தன்மேலு வாந் காலுஞ் சங்கரன் பாதந் தனைநனைத்து
முனசெய் வினாக்கெ ட் பேரக்கிப் புலப்பகை முற்றகல
வின்செய உயன் றிருப்பா யுதி சுந்தரியமே. (அ)

வெள்ளபா.

யம் நின்மலமாய் நிகழ் கனமாய் நின்றிலகும்
பாணமாஞ் சோதிதனைப்பத்தியுடன்
ந்துருகா யேழைநெஞ்சே யெப்போதும்
தாட்கன்பு பூ

(அ)

பூமநெ லித்துறை
மான் பரோகிர மலை பு
வன்ய யுருப்பதிமேவு ம
தாட்கன்பு பூ
தததி தப்பானே.

வெண்பா.

தற்பரணே ஞானத் தனிமுதலே நாயெனென்
சுற்பனை நீக்கிக் கருணையுட ன் - சிற்பரமாம்
பூரணத்தி லொர்நிப் பொருட்துஞ் சுகசநிலை
காரணனே கூறியெனக் கா. (சு)

கலித்துறை.

கார்வண்ண னோடய னன்பாகத் தேடித் தரிசுந்
பார்மிசை யேத்தியுங் காணவொ ணுட னுந் பாவியன்
தேர்பெறக் காட்டி யிருவினைப் பசுத் திருளிரிய
ஓர்மொழிகுறுங்கட விபொற்பாத்த்தையனவெஞ்சு

வெண்பா.

நெஞ்சே யனுதினமு ிதியனை யன்புடனே
வஞ்சமுற வேத்தி வழிபட்டால் - அஞ்சி
காத்துகடைக் கண்ணுளார் காரிருளே

கலித்துறை கபா தேடி.

கலித்துறை கபா தேடி.

கலித்துறை: இனமும்
நாயகன் பாதந் திலி
டியார்கள் கூட்டத்தி
காந்த மோகநிதி
கலித்துறை கபா தேடி

வெண்பா

புகழ்ந்தே மயிலைப் பார்த்தகளைப் போற்றி
மீழ்ந்தே மயிலை மயிலி - இகழ்ந்துசமம்
பேய்த்தே நெனவுளைப் பேதைநெஞ்சே பேரின்பம்
வாய்த்தே வழக்கறுபாய் வந்து. (கரு)

கலித்துறை.

வந்திப்ப தன்னடி வாழ்த்துவ துன்புகழ் வண்மையி
டன, சிந்திப்ப தைந்தெழுத் தல்லாது வேறிலை சின்மய
வெண், பந்தப் பவமறுத் தஞ்ஞான நீக்கிப் பரானந்தத்
தி, னந்த மெலக்கநீர் செய்வார் மயிலை யருமணியே

வெண்பா.

நித்திரை யிமயவல்லி மன்னுடலர்ப் பாதம்
சுத்தப நடியேன் பரிவாய் - தணியாத
கூதிப் பணிர்மயலின மொத்துண் மீழன்றேன்யான்
தமன் னடி யருள்.

கலித்துறை

அருள்வாய் புரிபுகு பாசத்தி னுண்மை யகமகிழ்ந்து
யருணைக்கி னின்பத மென்கிரத் தேன வந்து மாமுறையின்
நீர்து போதப் பதைப்பறப் பாரண போகவின்ப
புகழ்ப் பதிமேவி நின் பித் தத்துவனே. (கரு)

திருமயிலை கபாலீசர் இரட்டைமணிமாலை

வேண்பா.

தத்துவத்தை நீக்கியே தன்லிலையா தற்பதத்தில்
அத்துவித வின்ப மறிந்தடியேன் முத்திரிலை
பெற்றுய்ய நாயேற்றும் பேசாய் பெருமானே
கற்றுமறி வில்லேனைக் கண்டு.

கலித்துறை.

கண்டுகொண் டேன்பர மானந்த பூராக் காட்சிதன்
னைப், பன்டைப் பழவினைப் பாசமு மறவப் பதைப்பு
மிறந், தண்டர் தொழமயிலைப்பதி னாமானருளால்
என்முசை யோருமனை யாச் சுகமடைந் தின்புற்றனே.

திருமயிலை கபாலீசர்

இரட்டைமணிமாலை முற்றிற்று.

260